

Ο Άνθρωπος: ο κυριότερος εχθρός του ανθρώπου

Όνοματεπώνυμο : **Μανδραπύλια Αγγελική**

Επιβλέπουσα καθηγήτρια : **Παναγιωτακοπούλου**

Αθανασία

Ο Άνθρωπος: ο κυριότερος εχθρός του ανθρώπου

Σερφάροντας στο διαδίκτυο εντόπισα το κείμενο της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που ψηφίστηκε από τον ΟΗΕ το 1948. Με προσοχή διάβασα στο πρώτο άρθρο : «όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι ως προς την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα. Είναι προικισμένοι με λογική και συνείδηση και οφείλουν να ενεργούν σε πνεύμα συναδελφικότητας.»

Εντυπωσιάστηκα από τις λίγες αυτές γραμμές, που περικλείουν το ουσιαστικό νόημα του ανθρωπισμού και της δημοκρατίας, (έτσι όπως διατυπώθηκαν από τη Γαλλική Επανάσταση το 1789) γιατί συνειδητοποίησα ότι δικαιώματα όπως η ζωή , η αξιοπρέπεια, η υγεία, η εργασία , η ελεύθερη έκφραση, η ισονομία, η ανεξιθρησκία, η εξασφάλιση επαρκούς βιοτικού επιπέδου, το εκλέγειν και το εκλέγεσθαι κ.α., παραβιάζονται σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Φτάνει να παρακολουθήσει κάποιος ένα δελτίο ειδήσεων για να το διαπιστώσει.

Σε όλο τον κόσμο υπάρχουν παιδιά που γίνονται θύματα της πιο σκληρής, της πιο απάνθρωπης εκμετάλλευσης. Είναι η πιο ευπαθής κοινωνική ομάδα. Ενώ θα έπρεπε η μόνη τους έγνοια να είναι το σχολείο και το παιχνίδι και να απολαμβάνουν τις χαρές της ηλικίας τους ,στερούνται τα βασικά τους δικαιώματα. Σκοτώνονται ανυπεράσπιστα σε βομβαρδισμούς, καταδικάζονται σε θάνατο από την πείνα ή από ασθένειες που η επιστήμη έχει θεραπεύσει εδώ και χρόνια, στερούνται τη μόρφωση, εργάζονται κάτω από άθλιες συνθήκες, υφίστανται σωματική συναισθηματική και σεξουαλική κακοποίηση. Αλήθεια, μένω άφωνη , καθώς διαπιστώνω ότι ο άνθρωπος είναι ίσως το μοναδικό πλάσμα στη φύση που εξοντώνει τα μικρά του.

Παρόμοια τύχη έχουν και οι γυναίκες οι οποίες πέφτουν θύματα κάθε είδους εκμετάλλευσης. Σε χώρες της Ανατολής και του Τρίτου Κόσμου στερούνται πολιτικών δικαιωμάτων, δεν έχουν το δικαίωμα να μορφωθούν ή να επιλέξουν το σύντροφό τους και όταν τολμούν να διεκδικήσουν τα αυτονόητα , λιθοβολούνται από φανατισμένα πλήθη. Στο Δυτικό Κόσμο κάθε λεπτό βιάζεται μια γυναίκα (σύμφωνα με γυναικείες οργανώσεις). Η διακίνηση γυναικών για πορνεία (οι γυναίκες θεωρούνται αντικείμενα χωρίς ψυχή και μυαλό), το σύγχρονο δουλεμπόριο, είναι πιο προσοδοφόρα από ότι το εμπόριο ναρκωτικών και όπλων. Η μητρότητα δεν προστατεύεται, καθώς οι γυναίκες απολύονται λόγω εγκυμοσύνης ή στερούνται βασικά δικαιώματα (άδειες, επιδόματα), ενώ ελάχιστη είναι η μέριμνα για τις άγαμες μητέρες.

Ο Άνθρωπος: ο κυριότερος εχθρός του ανθρώπου

Επιπλέον, η φτώχεια, σαν μια Λερναία Ύδρα, εξαπλώνεται σε όλο τον πλανήτη. Στις πιο πλούσιες χώρες δίπλα στους ουρανοξύστες και στα πολυτελή εμπορικά κέντρα απλώνονται παραγκουπόλεις με φτωχούς που αδυνατούν να καλύψουν ακόμα και τις πιο βασικές βιολογικές ανάγκες τους. Στις πιο φωτισμένες λεωφόρους του κόσμου, άστεγοι, νεόπτωχοι, άνθρωποι όχι μόνο απελπισμένοι αλλά πεινασμένοι κοιμούνται στους δρόμους ή στους σταθμούς του μετρό. Άλλοτε τους προσπερνάμε χωρίς να βλέπουμε τα γεμάτα με πόνο μάτια τους που μας κοιτούν με ελπίδα και αναζητούν σε εμάς λίγη στοργή, ζεστασιά, λίγη παρηγοριά. Άλλοτε προσπαθούμε να διώξουμε τις ενοχές μας δίνοντάς τους λίγα κέρματα. Κάτω από τις ίδιες ή ακόμα χειρότερες συνθήκες εξαθλίωσης ζουν και οι μετανάστες και οι πρόσφυγες. Εγκαταλείπουν την πατρίδα τους και ταξιδεύουν προς τη Δύση με την ελπίδα μιας καλύτερης ζωής ή κυνηγημένοι για τις ιδέες τους. Η πραγματικότητα όμως είναι τελείως διαφορετική.

Ζουν μέσα στη φτώχεια, εργάζονται παράνομα για να ξεπληρώσουν το δουλέμπορο, υφίστανται εξευτελισμούς εξαιτίας του χρώματός τους και τα τελευταία χρόνια αντιμετωπίζουν τη βία από ομάδες με φασιστική ιδεολογία. Ο δρόμος προς τη γη της Επαγγελίας δεν είναι ρόδινος αλλά μετατρέπεται σε Γολγοθά χωρίς τέλος.

Γίνεται η φωνή μου

Χιλιάδες άνθρωποι σε όλο τον κόσμο φυλακίζονται, βασανίζονται, εκτελούνται για τις πολιτικές ή τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις. Την ίδια τύχη ακολουθούν δημοσιογράφοι που αγωνίζονται να ευαισθητοποιήσουν την παγκόσμια κοινή γνώμη για την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η χειρότερη μορφή ρατσισμού είναι ο χλευασμός ή ο οίκτος που δείχνουμε απέναντι στους σωματικά ή διανοητικά ανάπηρους ανθρώπους. Τους απομονώνουμε, τους περιθωριοποιούμε από κοινωνικές εκδηλώσεις, από δραστηριότητες της ζωής, τους θεωρούμε ανίκανους να λάβουν κάποιο αξίωμα, τους προσβάλλουμε δείχνοντας

Ο Άνθρωπος: ο κυριότερος εχθρός του ανθρώπου

τους ότι τους λυπόμαστε και συχνά τους φοβόμαστε χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη μας ότι έχουν ταλέντα, ικανότητες που εμείς δεν μπορούμε καν να διανοηθούμε.

Τι συμβαίνει λοιπόν με τους ανθρώπους; Γιατί να θέλουν να καταστρέψουν το είδος τους; Γιατί τόσο απάνθρωπα βασανίζουν τους ομοίους τους; Η απάντηση έχει μόνο ένα όνομα. Λέγεται ΣΥΜΦΕΡΟΝ, ΚΕΡΔΟΣ. Τα πολιτικά και στρατιωτικά συμφέροντα των κυβερνήσεων των ισχυρών κρατών είναι η πηγή των πολέμων του πλανήτη. Οι δυνατοί αυτού του κόσμου υποκρίνονται ότι επιδιώκουν την ειρήνη και την ευημερία, αλλά με απληστία αναζητούν νέους τρόπους για να αυξήσουν τη δύναμη τους, για να ελέγξουν τις πλουτοπαραγωγικές πηγές του πλανήτη, για να αυξήσουν τα κέρδη τους. Σε μια κοινωνία όπου η ανθρώπινη ζωή βασίζεται μόνο στο χρήμα, ο υπερκαταναλωτισμός και η πλεονεξία βρίσκονται στην πρώτη θέση των αξιών μας. Βασική επιδίωξή μας είναι ο πλουτισμός, εις βάρος όμως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο πολιτισμός μας επιστρέφει στο Μεσαίωνα αφού δικαιολογεί την εξόντωση ανθρώπου από άνθρωπο για θρησκευτικούς ή φυλετικούς λόγους. Και όσοι από εμάς δεν κινδυνεύουμε ακόμα, κάνουμε πως δεν βλέπουμε την αδικία αφού είμαστε προς το παρόν βολεμένοι.

Μη στρέψεις & το άλλο μάγουλο στη βία

και δεύτερης κατηγορίας. Διώχνουμε τις τύψεις μας, με άλλοθι ότι είμαστε αδύναμοι και δεν μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα. Εξοικειωνόμαστε με τη φρίκη, αρκεί να συμβαίνει μακριά μας.

Και όμως, μόνο ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εγγυάται μια ευτυχισμένη ζωή. Διότι μόνο αν σεβόμαστε ο ένας τον άλλο μπορούμε να

Η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων οδηγεί σε διάλυση την κοινωνία μας. Η ενότητα της κοινωνίας καταστρέφεται, εξαιτίας της ανασφάλειας και του φόβου που κυριαρχούν, λόγω της έξαρσης της βίας και της εγκληματικότητας. Παραμερίζουμε αξίες και ιδανικά καθώς αποδεχόμαστε τη διαίρεση των ανθρώπων σε πολίτες πρώτης

Ο Άνθρωπος: ο κυριότερος εχθρός του ανθρώπου

συνεργαστούμε και να οδηγηθούμε σε πρόοδο και ευημερία. Με ομόνοια και αλληλεγγύη επιτυγχάνουμε την ειρηνική συνύπαρξη, καθώς επιλύουμε τις διαφορές μας με το διάλογο, εξασφαλίζουμε ίσες ευκαιρίες για όλους, ζούμε με ασφάλεια και αναπτύσσουμε σχέσεις που στηρίζονται στη φιλία και τη συναδέλφωση. Η αλληλοκατανόηση και η ανοχή στο διαφορετικό εξασφαλίζουν στην κοινωνία μας μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Αναπτύσσεται η πίστη ότι το μέλλον ανήκει σε όλους και για αυτό όλοι πρέπει να αγωνιστούν με συνέπεια. Κάθε δημοκρατική κοινωνία, λοιπόν, οφείλει να εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις, ώστε όλα τα μέλη να προσφέρουν ισότιμα και να απολαμβάνουν εξίσου. Η ανθρωπότητα πρέπει να πάψει να είναι ένας πύργος της Βαβέλ, όπου οι άνθρωποι αλληλοσκοτώνονται, γιατί δεν μπορούν να συνεννοηθούν. Μπορεί να γίνει ένα απέραντο ψηφιδωτό, μια πολύχρωμη εικόνα προόδου, ειρήνης και δημιουργίας όπου κάθε ψηφίδα διατηρεί την αυτονομία της αλλά ταυτόχρονα συμβάλλει στη διατήρηση ενός αρμονικού και πανέμορφου συνόλου που λέγεται ανθρώπινη κοινωνία.

Πώς η ανθρωπιά θα νικήσει την απληστία; Μήπως είναι ουτοπικό να ελπίζουμε ότι η κοινωνία μας θα απαλλαγεί από τα δεινά της; (Ο Θουκυδίδης έλεγε ότι όσο υπάρχουν άνθρωποι θα υπάρχουν πόλεμοι). Η ελπίδα για μια ειρηνική κοινωνία όπου όλοι οι άνθρωποι θα απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα πρέπει να μείνει ζωντανή. Και όπως κάθε ελπίδα, ανήκει στους νέους. Στα παιδιά σαν και εμένα που διαθέτουν την αγνότητα, το θάρρος, την αφέλεια ίσως, να θέλουν να αλλάξουν τον κόσμο.

Κύριο όπλο μας, η γνώση. Για αυτό έχουμε ανάγκη από μια παιδεία που δεν θα παράγει μόνο επιστήμονες αλλά μια παιδεία που θα χαρακτηρίζεται από ανθρωπισμό και ελευθερία, που θα οξύνει την κριτική μας σκέψη, που θα μας διδάξει να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες

μας, μια παιδεία που βασισμένη στην ελληνική παράδοση και στις αξίες της θα μας εκπαιδεύσει ώστε να υπηρετούμε τη δημοκρατία της καθημερινότητας μέσα από το σεβασμό στον άνθρωπο και στο περιβάλλον.

Το ταξίδι στη θάλασσα της γνώσης είναι δικαίωμά μου